

Til lovforslag nr. L 151. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 16. december 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag

(Forhøjelse af adoptionstilskuddet m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i et møde og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Flertallet anmoder socialministeren om, eventuelt i samarbejde med Civilretsdirektoratet, nøje at følge udviklingen i de formidlende organisationers administrationsomkostninger og gebyrer.

Dette skal ske med henblik på at opfylde forudsætningen, som er nævnt i lovforslagets bemærkninger, om, at forhøjelsen af adoptionstilskuddet ikke må medføre en forhøjelse af de gebyrer m.v., som de formidlende organisationer opkræver i forbindelse med de enkelte adoptioner.

Flertallet anmoder endvidere om, at socialministeren informerer udvalget om udviklingen i de nævnte administrationsomkostninger og gebyrer i begyndelsen af folketingsåret 1993-94.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Fremskridtspartiet mener, at ægtefæller, der begge er mellem 25 og 50 år, skal kunne adoptere børn uden de omfattende papirformaliteter, der nu er knyttet til alle adoptionssager uanset barnets race, tro eller nationalitet.

Fremskridtspartiet er imidlertid af princip imod tilskud og derfor også imod tilskud til

adoption af børn. I den forbindelse skal nævnes, at Fremskridtspartiet også er imod alle de andre former for tilskud, der gives i forbindelse med børn.

Hvis en familie ønsker at få børn, må familien selv betale de omkostninger, der er ved at have børn, herunder prioritere deres udgifter. Kan en familie, efter at den har fået børn, ikke klare sig selv, herunder børnene, må den individuelt søge hjælp efter den sociale lovgivning, således at det kun er personer med et reelt behov, der får hjælp.

Med den nuværende udformning betyder lovgivningen på en række områder, at der gives tilskud til en række familier, som nemt kunne klare sig uden.

Det eneste, der opnås, er, at der skal opkræves langt mere i skat, og at der dermed skabes langt flere personer, der har behov for sociale hjælpeforanstaltninger. Med andre ord en ond cirkel, der må og skal brydes, hvis man ikke skal ende med et samfund med 100 pct. skat og nul aktivitet.

I det konkrete forslag oplyser socialministeren i bemærkningerne, at lovforslaget vil betyde en merudgift på 6,2 mio. kr. Tallet når man frem til ved at fordoble det beløb, der bruges i dag, idet tilskuddet til den enkelte fordobles fra 15.000 kr. til 30.000 kr.

Alene en forsigtig beregning viser, at 450 familier (Socialministeriets tal) gange 15.000 kr. vil give mere end de 6,2 mio. kr., nemlig 6,75 mio. kr. Ministeren tager således fejl, og desuden vil der alt andet lige blive flere ansøgere,

når beløbet forhøjes. Selvfølgelig er der også andre og langt vigtigere faktorer end pengene, der spiller ind. Men de familier, der i dag sidder og har besluttet sig for at adoptere, men som ikke har råd, vil efter forhøjelsen måske få råd og vil dermed realisere deres ønske. Derfor vil de afsatte 6,2 mio. kr. også af den grund blive overskredet. Det er ikke muligt at sige nøjagtig med hvor meget, men Fremskridtspartiet skal advare Folketinget imod at tro, at udgifterne kan holdes på de 6,2 mio. kr.

I forbindelse med de økonomiske betragtninger er det ligeledes nødvendigt for mindretallet at påpege, at det ikke er rimeligt, at pengene bliver taget fra satspuljemidlerne, idet satspuljemidlerne burde bruges på folk i social nød.

Vedrørende kontrollen med, at de formidlende organisationer ikke forhøjer deres gebyrer i forbindelse med fordoblingen af tilskuddet, skal Fremskridtspartiet påpege den kendsgerning, at det stort set vil være umuligt at bevise, om en eventuel forhøjelse af gebyrerne skyldes forhøjelsen af tilskuddet. Det vil nærmest være umuligt, da der kan findes i tusindvis af gode begrundelser for at forhøje gebyrerne. Udtalelsen fra bl.a. regeringspartierne in-

deholder smukke intentioner, og man kan krydse tæerne og håbe, men det vil i den virkelige verden ikke have den store betydning.

Sluttelig skal mindretallet påpege det helt urimelige i, at der laves en lovgivning, der er formuleret på en sådan måde, at de personer, loven vedrører, knap nok kan forstå, hvad der står.

Specielt kritisabelt er det, når der med lethed kan bruges en langt mere brugervenlig formulering om udbetalingstidspunktet for børnetilskuddet.

I den forbindelse opfordrer mindretallet de øvrige partier til at følge mindretallets anbefaling af at bruge formuleringen fra lovforslagets bemærkninger vedrørende udbetalingstidspunktet for børnetilskud, således at formuleringen bliver til at forstå.

I det omfang der ikke kommer et ændringsforslag fra socialministeren på dette område, fremsætter mindretallet ændringsforslag til 3. behandling, så loven bliver til at læse for dem, den vedrører.

Mindretallet er således indstillet på at gøre loven så forståelig som muligt, men kan ikke stemme for loven.

Jytte Andersen (S) Karen Jespersen (S) Jytte Hilden (S) Jørn Pedersen (S)

Hugo Sørensen (S) Jacob Lindenskov (S) Taanquist (S) nfm. Lilli Gyldenkilde (SF)

Bente Juncker (CD) Pia Christmas-Møller (KF) Per Tærstøl (KF)

Grethe Fenger Møller (KF) Eva Kjer Hansen (V) Bente Grønfeldt (V) Tom Behnke (FP)

Lone Dybkjær (RV) Kofod-Svendsen (KRF) fmd.

Til lovforslag nr. L 151. Ændringsforslag stillet den 16. december 1992 uden for betænkningen

Ændringsforslag

til 2. behandling af

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og fors- skudsvis udbetaling af børnebidrag

(Forhøjelse af adoptionstilskuddet m.v.)

Af *socialministeren*:

Til § 1

1) *Nr. 1* affattes således:

»1. I § 7 indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Ydelsen udbetales kvartalsvis senest den 20. i kvartalets første måned.««

Bemærkninger

Til nr. 1

I forbindelse med udvalgsbehandlingen af lovforslaget er det besluttet, at den foreslåede præcisering af udbetalingstidspunktet sprogligt skal bringes i overensstemmelse med lovforslagets bemærkninger, hvorfor ovennævnte formulering foreslås.